

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

30. An Confessio facta Sacerdoti ignoranti ea, quæ communiter scire
tenetur, sit invalida, & iteranda, & peccet talis Sacerdos istud
Sacramentum ministrans? Et an si pœnitens confiteatur Sacerdoti ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

ta, & in Ref. feq. & quavis pro articulo mortis, lege tamen infra controuerfiam Ref. 32.

penitentis cogniti, ut peccata, sunt materia fufficiens abfolutionis. Ergo abfolutio fupra illam cadens erit valida, licet peccaverit Sacerdos (nifi bona fide excufetur) quia caufa infufficienter cognita tulit fententiam abfolutionis. Et ita docet Gabriel in 4. diftinct. 17. art. 2. quæft. 8. Petrus Sotus lect. 6. de confeffione. Egidius Coninch, Suarez, & alij, quos citat, & fequitur Gaspar Hurtado de Sacram. difp. 10. de penit. diffic. 15. quibus ego addo Francifcum Syluium in 3. part. D. Thomæ qu. 8. art. 5. queritur 7. unde dictam confeffionem non effe repetendam docet Marcerus de Sacram. in 3. part. D. Thomæ quæft. 9. art. 1. quod ego alibi etiam docui in 3. part. tract. 4. refol. 121. Verum ego ibi pro contraria fententia adduxi Vafquez, cui nunc addo Homobonum in confult. cafuum confcient. volum. 2. part. 5. refponf. 86. Turrianum de penit. difp. 25. dub. 2. Victoriam in Summa de confeffione, num. 168. & alios, quia in tali cafu abfolutio fertur à iudice, caufa infufficienter cognita. Ergo, & c. unde utramque opinionem probabilem effe exiftimo.

Quæ hic eff. Ref. antecessens.

Sup. hoc in Ref. 1. post feq. & in tom. 1. tr. 1. ex Ref. 39. §. Sextus cafus.

2. Non definam etiam hic obiter adnotare in cafu ignorantia proprij Parochi permitti penitentibus confiteri alieno Sacerdoti abfque licentia proprij, ex cap. placuit 9. quæft. 2. de penit. dift. 6. Ita Vafquez in 3. part. tom. 4. q. 93. art. 2. dub. 3. Navarrus, & Medina, quos citat, & fequitur Hurtado ubi fuprà diffcult. 11. quod intelligendum eff, quando Parochus eff aded ignorans, ut confeffio illi facta fi nulla, aut illicita, ratione ignorantia ipfius, fecundum posteriorem opinionem, quam fuprà pofuimus, & etiam intelligitur quando non eff alius Sacerdos, qui ex privilegio, aut aliter habeat iurisdictionem delegatam.

Sup. hoc in Ref. 1. post feq. §. 1. prope finem verf. Alij addunt.

3. Verum his non obftantibus Sotus in 4. dift. 18. q. 4. art. 2. & Canus Bellet. de penit. punct. 5. docent in tali cafu non permitti penitentibus confiteri alieno Confefario abfque licentia proprij; fed noftra opinio eff probabilior. Vide Hurtadum loco citato.

RESOL. XXX.

An confeffio facta Sacerdoti ignoranti ea, qua communiter fcire tenetur, fit invalida, & iteranda, & peccet talis Sacerdos illud Sacramentum ministrans?

Et an fi penitens confiteatur Sacerdoti fic ignorantis, ejus ignorantiam advertens, peccet mortaliter?

Et inferitur, quod quamvis penitens confiteatur ali- quod peccatum ut veniale, quod verè fit mortale, non tenetur poftea penitens iterum confiteri tale peccatum: quia non eff de effentia hujus Sacramenti, ut Sacerdos & penitens cognofcant totam gravitatem culpa. Ex part. 5. tract. 14. & Milc. 2. Ref. 22.

Sup. hoc in duabus Ref. precedentibus, & quavis pro articulo mortis, lege tamen infra Ref. 32.

§. 1. **E**ffe invalidam docet Richardus, Sylvester, Caietanus, & Navarrus, quos citat, & fequitur Boffius in Jubil. fect. 3. caf. 2. §. 5. num. 168. quibus ego addo Petrum Ochagaviam de Sacram. tract. 2. dub. 2. Vafquez in 3. part. tom. 4. quæft. 93. art. 3. dub. 2. & ratio eff, quia ad actum judicialem, qualis eff confeffio, requiritur cognitio caufa ex parte Confeforis, alias iudicium inane erit, nam in tali cafu abfolutio daretur à iudice caufa infufficienter cognita; & Sacerdos ita ignarus in audiendis confeffionibus ita fe habet, ac fi

ille peccata non perciperet ob furditatem; folum, & c. ergo. Hæc fententia eff probabilis.

2. Sed non minus probabilem contrariam effe exiftimo, quam tuetur Præpofitus in 3. part. D. Thomæ quæft. 7. de ministro Sacrament. Penit. dub. 9. num. 66. Hurtado de Sacram. difp. 10. de penit. diffic. 15. Henriquez lib. 2. cap. 14. §. 5. Merceus in 3. part. D. Thomæ de Sacrament. quæft. 9. art. 1. Sylvius in addit. ad 3. part. quæft. 8. art. 5. queritur 7. Didacus Nugnus ibidem dub. 4. Suarez in 3. part. tom. 4. difp. 22. fect. 6. Filliucius tom. 1. tract. 7. cap. 9. num. 254. & Villalobos in Summa, tom. 1. tract. 9. diffic. 68. n. 7. ubi fic ait. [Aviendo potestad de orden y jurisdiccion, aunque faltasse ciencia al Sacerdote (aunque pecaria administrando el Sacramento) feria valido lo que hiziese, porque aqui ay materia, forma, y ministro con devida ni encion, lo qual basta para hazer verdadero Sacramento.] Sic ille, & ante illum Joan. Valerius in different. ver. fori. ver. nullitas, differ. 6. num. 1. ubi ita ait. Inferitur ex l. Barbarus, ubi eff expositus Confefarius notabiliter ignarus, nesciens diftinguere inter peccatum mortale & veniale, nec alia neceffaria ad dictum Sacramentum bene administrandum; fi alias communiter reputetur idoneus, quia approbatur ad confeffiones recipiendas, tali communi errore & approbatione excufari penitentem bona fide ad eum accedentem, & validari confeffionem, aded ut non teneatur dictus penitens reiterare confeffionem, etiam poftquam refcierit ejus ignorantiam. Hæc Valerius, ubi citat Gabrielem, Adrianum, Medinam, Cordubam, & D. Thomam.

3. Notandum eff tamen quod fi penitens confiteatur Sacerdoti fic ignorantis, ejus ignorantiam advertens, peccavit mortaliter, ac proinde quantum eff ex parte ipfius confeffio, fiet nulla defectu doloris & integritatis confeffionis, & in hoc cafu fequenda erit prima fententia.

4. Ex his à fortiore inferitur, quod quamvis penitens confiteatur aliquid peccatum ut veniale, quod verè eff mortale, non tenetur poftea penitens iterum confiteri tale peccatum, quia non eff de neceffitate & valore ejus Sacramenti, ut Sacerdos & penitens cognofcant totam gravitatem culpa. Tum quia quando Confefarius fcit difcernere in communibus peccatis, an fint mortalia, necne, quamvis aliqua minus communia ignoret, & apprehendat ut venialia, cum fint mortalia, non eff lerupulus injiciendus in penitentem, ut teneatur hæc iterum confiteri, quia alias fequeretur quoties Sacerdos non intellexiffet circumftantias mutare fpeciem, etiam fi penitens illa fufficienter declararet, poftea cognita ignorantia Confefarii à penitente, teneri iterum ea confiteri, quod onerofam nimis redderet confeffionem. Et hæc omnia docet Valerius ubi fuprà num. 4. ex Corduba, & Victoria.

5. Dicendum eff igitur abfolute, quod confeffio non eff invalida propter folum defectum scientia Sacerdotis, modò cætera adfint, quia licet Confefarius fit ignarus, fi tamen fit approbatus, & habeat iurisdictionem, adfunt materia, forma, & Minifter cum intentione; ergo fi penitens agit bona fide, & fufficienter difpofitus accedit, Sacramentum valebit. Deinde fi ejufmodi abfolveret in articulo mortis, abfolutio teneret: ergo & extra illam, quia caufus neceffitatis non facit, ut quod alioquin eff natura fua invalidum, fit propter eam validum. Neque eff fimile de Confefario, vel qui non fciret idioma penitentis, vel dormiret eo confitente,

confitente, quia tunc Confessarius non audiret peccata, confessionemque peccatorum. Unde re- cte ego contra Vasquez in 3.p.tr.4.ref.121. docui talem confessionem non esse iterandam, etiamsi pœnitens nescierit postea ignorantiam Confesso- ris; ut dixit Valerius ubi supra. & alij.

RESOL. XXXI.

An propter ignorantiam proprii Parochi possit subdi- tus eligere sibi alienum Sacerdotem in Confessa- rium?

Et an liceat eligere Confessarium, relicto proprio, quando scilicet ille proprius nequam est adeo, ut pœnitens merito timeat sibi damnum grave ab illo? Et an, qui habet facultatem eligendi sibi Confessa- rium, possit eligere simplicem Sacerdotem non ap- probatum?

Et quid de Episcopis, Cardinalibus, & Regularibus circa hoc? Ex p.11. tr.5. & Misc. 5. Ref.30.

nequam est adeo, ut pœnitens merito timeat sibi damnum grave ab illo; Ita Richardus, Paludanus, Gabriel, Bonaventura dist. 17. & 19. Adrianus q.5. de Confess. Sylvel. Confessio 1. q.6.

5. Sed hanc opinionem recentiores aliqui asse- runt esse sine fundamento. Verum Dicastillus ubi supra n.460. putat, quod licet tutius & melius sit ordinariè differre confessionem: tamen si per mul- tum tempus carere deberet Confessario, nisi confi- teretur apud capacem, & approbatum; prudenter credi potest rati habitatio de præsenti; etiamsi ille non haberet alioquin jurisdictionem: neque enim credendum est, quod Prælatus velit eum carere tan- to tempore confessione. Si necessitas esset gravis periculi, cessat difficultas: Ecclesia enim in pericu- lo mortis dat jurisdictionem. Ita ille.

6. Sed hic quaero obiter, an qui habet faculta- tem eligendi Confessarium sibi, possit eligere sim- plicem non approbatum. Et affirmativam senten- tiam in aliquo casu tenet Dicastillus de Sacrament. tom.2. tract.8. disp.10. dub.22. n. 469. ubi sic ait: Imo salvo meliori iudicio, si forte ea facultas eli- gendi Confessarium data sit viro alicui docto, & prudenti, non videtur improbabile posse præsume- re, quod qui concessit eam facultatem, novitque hominis doctrinam, & prudentiam, voluerit ejus arbitrio etiam relinquere approbationem Confes- sarii pro se, maxime cum per scientiam pœnitentis suppleri possit defectus scientiam in Confessario. Ita ille; Verum hæc opinio mihi non placet: nam posset applicari omnibus Episcopis, qui tamen ex declaratione Gregotij XIII. stante eorum faculta- te eligendi Confessarium, non possunt eligere nisi approbatum ab Ordinario, ut alibi ego docui, & me citato tenet etiam Dicastillus ubi supra: Idem ego negativæ sententiæ adhaerendum esse puto, stante Concilio Trident. sess.23. c.15. quia in ge- nerali concessione non veniunt intelligenda ea, quæ Superior non concederet, si specialiter roga- retur: Summus autem Pontifex nisi expressè aliud concedat, non censetur concessurus, si specialiter rogaretur, facultatem confitendi cuicumque Sacer- doti, cum periculum sit ut pœnitens Sacerdoti rudi, & indocto, aliterve inepto confiteatur. Ita Vas- quez q.93.art.2.dub.5.n.3.& art.3.dub.4.n.2. Suarez dist.26. sect.4.n.9.& dist.27. sect.4. Vivald. de Confess. n.26. Reginald. l.1. n.178. & alij.

7. In uno tamen casu affirmativam sententiam admitto, nempe in Regularibus, quando habent li- centiam à suis Superioribus eligendi sibi Confessa- rium: nam Tridentinum loco citato nihil disponit in ordine ad confessiones Regularium, licet negent aliqui propter id conveniens iudicatum in sacula- ribus; quia scilicet fortè eligeretur Confessarius non aptus. Ita Canus relect. de pœnit. p. 5. Gloss. in cap. si Episcopus de pœnit. & remiss. in 6. Vasq. q.93. art.2. dub.5. Ochågavia q.36.

8. Sed non est deferenda nostra opinio, quam tuetur Paludanus in 4. dist.17. q.4. art. 2. Gabriel q.2. dub.5. Sotus dist.18.q.4. art.3. Adrianus q.5. de confessione dub.1. Antoninus tir.17.c.17. Medin. C. de confess. q. de Sacerdote alieno. Ratio est, quia concedi potest facultas eligendi Confessarium non Parochum, & non approbatum, ac proinde, quando generaliter, & absque restrictione concedi- tur facultas, maxime religiosi, qui non comprehen- duntur illa regula generali Trident. poterunt eligere etiam non approbatum; potestque pœnitens pru- denti quadam diligentia cavere, ne eligat non ido- neum, sive interrogando ab iis, qui norunt Confes- sarium, sive aliqua alia via, potestque potiori ra- tione

Sup. hoc sa- præ lege do- ctrinam 5. penult. & ult. Ref. 26.

Alibi in to- 7. tr.1. Ref. 92 & ex Re- sol. 97. §. Tertio, cur- sim in prin- cipio, & in tom. 3. tr.1. ex Ref. 38 §. sed difficul- tas. & supra ex Ref. 23 §. Quarto & in alio § earum notationum.

Sup. hoc in tom 3. tr.1. ex Ref. 39 §. Et tandem. & in tom. 7. n.1. ex Ref. 92. Quoad 92. ex Refol. 94. § ult. & in Ref. 96. 97. 98. & 99. §.1.

Quæstio est

Sup. hoc in 3.p. tom.4. q.93. art.2. dub. 3. & alij. Et pro fun- damento hujus sententiæ adducam textum in cap. placuit q. 2. de pœnitentiâ dist. 6. ubi sic habetur: Placuit ut deinceps nulli Sacerdoti liceat quemlibet commissum alteri Sacerdoti recipere ad pœnitentiâ sine consensu ejus, cui se prius commisit, nisi per igno- rantiam illius, cui peccans prius confessus est. Di- cunt tamen non sufficere quamlibet ignorantiam Confessarii, Sed debere esse in eo gradu, quo confessionem redderet irritam. Addunt non posse eligi alienum, quando essent alij Confessarii apti, qui saltem ex commissione jurisdictionem haberent; quod tamen alij limitant, si habeant commissionem à Parocho, vel Episcopo, secus si à Papa: quia, si pœnitens non tenetur recurrere ad Papam, ita nec ad ejus commissarios. Item alij dicunt, non posse eligi alienum, quando esset aditus ad Episcopum. Alij addunt debere saltem peti facultatem ab ipso Parocho; quod tamen alij re- jiciunt. Alij extendunt hanc facultatem ad alios casus similes, ut si Parochus soleat revelare confes- sionem, vel provocare ad malum: imò Gabriel ex- tendit ad eum quo Parochus esset excommunicatus, aut suspensus. Alij cum quibus Vasquez, vo- lunt solum habere locum in casu ignorantia.

Sup. hoc in 3.p. tom.4. q.93. art.2. dub. 3. & alij. Et pro fun- damento hujus sententiæ adducam textum in cap. placuit q. 2. de pœnitentiâ dist. 6. ubi sic habetur: Placuit ut deinceps nulli Sacerdoti liceat quemlibet commissum alteri Sacerdoti recipere ad pœnitentiâ sine consensu ejus, cui se prius commisit, nisi per igno- rantiam illius, cui peccans prius confessus est. Di- cunt tamen non sufficere quamlibet ignorantiam Confessarii, Sed debere esse in eo gradu, quo confessionem redderet irritam. Addunt non posse eligi alienum, quando essent alij Confessarii apti, qui saltem ex commissione jurisdictionem haberent; quod tamen alij limitant, si habeant commissionem à Parocho, vel Episcopo, secus si à Papa: quia, si pœnitens non tenetur recurrere ad Papam, ita nec ad ejus commissarios. Item alij dicunt, non posse eligi alienum, quando esset aditus ad Episcopum. Alij addunt debere saltem peti facultatem ab ipso Parocho; quod tamen alij re- jiciunt. Alij extendunt hanc facultatem ad alios casus similes, ut si Parochus soleat revelare confes- sionem, vel provocare ad malum: imò Gabriel ex- tendit ad eum quo Parochus esset excommunicatus, aut suspensus. Alij cum quibus Vasquez, vo- lunt solum habere locum in casu ignorantia.

Sup. hoc in 3.p. tom.4. q.93. art.2. dub. 3. & alij. Et pro fun- damento hujus sententiæ adducam textum in cap. placuit q. 2. de pœnitentiâ dist. 6. ubi sic habetur: Placuit ut deinceps nulli Sacerdoti liceat quemlibet commissum alteri Sacerdoti recipere ad pœnitentiâ sine consensu ejus, cui se prius commisit, nisi per igno- rantiam illius, cui peccans prius confessus est. Di- cunt tamen non sufficere quamlibet ignorantiam Confessarii, Sed debere esse in eo gradu, quo confessionem redderet irritam. Addunt non posse eligi alienum, quando essent alij Confessarii apti, qui saltem ex commissione jurisdictionem haberent; quod tamen alij limitant, si habeant commissionem à Parocho, vel Episcopo, secus si à Papa: quia, si pœnitens non tenetur recurrere ad Papam, ita nec ad ejus commissarios. Item alij dicunt, non posse eligi alienum, quando esset aditus ad Episcopum. Alij addunt debere saltem peti facultatem ab ipso Parocho; quod tamen alij re- jiciunt. Alij extendunt hanc facultatem ad alios casus similes, ut si Parochus soleat revelare confes- sionem, vel provocare ad malum: imò Gabriel ex- tendit ad eum quo Parochus esset excommunicatus, aut suspensus. Alij cum quibus Vasquez, vo- lunt solum habere locum in casu ignorantia.

Sup. hoc in 3.p. tom.4. q.93. art.2. dub. 3. & alij. Et pro fun- damento hujus sententiæ adducam textum in cap. placuit q. 2. de pœnitentiâ dist. 6. ubi sic habetur: Placuit ut deinceps nulli Sacerdoti liceat quemlibet commissum alteri Sacerdoti recipere ad pœnitentiâ sine consensu ejus, cui se prius commisit, nisi per igno- rantiam illius, cui peccans prius confessus est. Di- cunt tamen non sufficere quamlibet ignorantiam Confessarii, Sed debere esse in eo gradu, quo confessionem redderet irritam. Addunt non posse eligi alienum, quando essent alij Confessarii apti, qui saltem ex commissione jurisdictionem haberent; quod tamen alij limitant, si habeant commissionem à Parocho, vel Episcopo, secus si à Papa: quia, si pœnitens non tenetur recurrere ad Papam, ita nec ad ejus commissarios. Item alij dicunt, non posse eligi alienum, quando esset aditus ad Episcopum. Alij addunt debere saltem peti facultatem ab ipso Parocho; quod tamen alij re- jiciunt. Alij extendunt hanc facultatem ad alios casus similes, ut si Parochus soleat revelare confes- sionem, vel provocare ad malum: imò Gabriel ex- tendit ad eum quo Parochus esset excommunicatus, aut suspensus. Alij cum quibus Vasquez, vo- lunt solum habere locum in casu ignorantia.

Sup. hoc in 3.p. tom.4. q.93. art.2. dub. 3. & alij. Et pro fun- damento hujus sententiæ adducam textum in cap. placuit q. 2. de pœnitentiâ dist. 6. ubi sic habetur: Placuit ut deinceps nulli Sacerdoti liceat quemlibet commissum alteri Sacerdoti recipere ad pœnitentiâ sine consensu ejus, cui se prius commisit, nisi per igno- rantiam illius, cui peccans prius confessus est. Di- cunt tamen non sufficere quamlibet ignorantiam Confessarii, Sed debere esse in eo gradu, quo confessionem redderet irritam. Addunt non posse eligi alienum, quando essent alij Confessarii apti, qui saltem ex commissione jurisdictionem haberent; quod tamen alij limitant, si habeant commissionem à Parocho, vel Episcopo, secus si à Papa: quia, si pœnitens non tenetur recurrere ad Papam, ita nec ad ejus commissarios. Item alij dicunt, non posse eligi alienum, quando esset aditus ad Episcopum. Alij addunt debere saltem peti facultatem ab ipso Parocho; quod tamen alij re- jiciunt. Alij extendunt hanc facultatem ad alios casus similes, ut si Parochus soleat revelare confes- sionem, vel provocare ad malum: imò Gabriel ex- tendit ad eum quo Parochus esset excommunicatus, aut suspensus. Alij cum quibus Vasquez, vo- lunt solum habere locum in casu ignorantia.

Sup. hoc in 3.p. tom.4. q.93. art.2. dub. 3. & alij. Et pro fun- damento hujus sententiæ adducam textum in cap. placuit q. 2. de pœnitentiâ dist. 6. ubi sic habetur: Placuit ut deinceps nulli Sacerdoti liceat quemlibet commissum alteri Sacerdoti recipere ad pœnitentiâ sine consensu ejus, cui se prius commisit, nisi per igno- rantiam illius, cui peccans prius confessus est. Di- cunt tamen non sufficere quamlibet ignorantiam Confessarii, Sed debere esse in eo gradu, quo confessionem redderet irritam. Addunt non posse eligi alienum, quando essent alij Confessarii apti, qui saltem ex commissione jurisdictionem haberent; quod tamen alij limitant, si habeant commissionem à Parocho, vel Episcopo, secus si à Papa: quia, si pœnitens non tenetur recurrere ad Papam, ita nec ad ejus commissarios. Item alij dicunt, non posse eligi alienum, quando esset aditus ad Episcopum. Alij addunt debere saltem peti facultatem ab ipso Parocho; quod tamen alij re- jiciunt. Alij extendunt hanc facultatem ad alios casus similes, ut si Parochus soleat revelare confes- sionem, vel provocare ad malum: imò Gabriel ex- tendit ad eum quo Parochus esset excommunicatus, aut suspensus. Alij cum quibus Vasquez, vo- lunt solum habere locum in casu ignorantia.

Sup. hoc in 3.p. tom.4. q.93. art.2. dub. 3. & alij. Et pro fun- damento hujus sententiæ adducam textum in cap. placuit q. 2. de pœnitentiâ dist. 6. ubi sic habetur: Placuit ut deinceps nulli Sacerdoti liceat quemlibet commissum alteri Sacerdoti recipere ad pœnitentiâ sine consensu ejus, cui se prius commisit, nisi per igno- rantiam illius, cui peccans prius confessus est. Di- cunt tamen non sufficere quamlibet ignorantiam Confessarii, Sed debere esse in eo gradu, quo confessionem redderet irritam. Addunt non posse eligi alienum, quando essent alij Confessarii apti, qui saltem ex commissione jurisdictionem haberent; quod tamen alij limitant, si habeant commissionem à Parocho, vel Episcopo, secus si à Papa: quia, si pœnitens non tenetur recurrere ad Papam, ita nec ad ejus commissarios. Item alij dicunt, non posse eligi alienum, quando esset aditus ad Episcopum. Alij addunt debere saltem peti facultatem ab ipso Parocho; quod tamen alij re- jiciunt. Alij extendunt hanc facultatem ad alios casus similes, ut si Parochus soleat revelare confes- sionem, vel provocare ad malum: imò Gabriel ex- tendit ad eum quo Parochus esset excommunicatus, aut suspensus. Alij cum quibus Vasquez, vo- lunt solum habere locum in casu ignorantia.

Sup. hoc in 3.p. tom.4. q.93. art.2. dub. 3. & alij. Et pro fun- damento hujus sententiæ adducam textum in cap. placuit q. 2. de pœnitentiâ dist. 6. ubi sic habetur: Placuit ut deinceps nulli Sacerdoti liceat quemlibet commissum alteri Sacerdoti recipere ad pœnitentiâ sine consensu ejus, cui se prius commisit, nisi per igno- rantiam illius, cui peccans prius confessus est. Di- cunt tamen non sufficere quamlibet ignorantiam Confessarii, Sed debere esse in eo gradu, quo confessionem redderet irritam. Addunt non posse eligi alienum, quando essent alij Confessarii apti, qui saltem ex commissione jurisdictionem haberent; quod tamen alij limitant, si habeant commissionem à Parocho, vel Episcopo, secus si à Papa: quia, si pœnitens non tenetur recurrere ad Papam, ita nec ad ejus commissarios. Item alij dicunt, non posse eligi alienum, quando esset aditus ad Episcopum. Alij addunt debere saltem peti facultatem ab ipso Parocho; quod tamen alij re- jiciunt. Alij extendunt hanc facultatem ad alios casus similes, ut si Parochus soleat revelare confes- sionem, vel provocare ad malum: imò Gabriel ex- tendit ad eum quo Parochus esset excommunicatus, aut suspensus. Alij cum quibus Vasquez, vo- lunt solum habere locum in casu ignorantia.